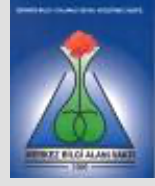

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 01 / 2024

Ocak 2024

SEVGİ'Lİ GÖNÜL DOSTLARIM

Öncelikle, 2024 yılının ilk dakikalarından itibaren tüm insanlığın, umut, huzur, neşe, sağlık, mutluluk ve barış dolu nice yeni yıllar deneyimlemesini en kalbi sevgilerimle diliyor ve yeni yılınızı kutluyorum...

İçine girmiş olduğum geçici bir sağlık sorunu nedeniyle, şimdilik ara verdiğim Pazar günü ruhsal söyleşilerim yerine, artık sizlerle bu e Bültenlerde buluşmayı düşünüyorum... Her ayın 10'u itibarıyla sunacağım bu bültenlerle çeşitli ruhsal sorularımıza da ışık tutma fırsatı bulabileceğiz...

2004 yılından 2016 yılı sürecinde tam 12 yıl ve 153 ay bu e-Bültenlerimizi takipçilerimizle paylaştık... Şimdi ise, 7 yıllık bir aradan sonra sizlerle yeniden paylaşacak olmanın sevincini yaşıyorum...

- **Hedef'in; hedef'e ulaşan emin, ışıklı yolu yakalayabilmek olduğunun;**
 - **İçimizdeki hedefi açığa çıkarmamız gerektiğinin;**
 - **İçimizdeki hedefi açığa çıkarmanın, ancak yine bizim elimizde olduğunun;**
 - **Hedef'in, bizim içimizde olduğunun;**
 - **İçeri doğru bakmak, içeri doğru düşünmek gerektiğinin bilincine varmış olanlar olarak hepimize hayırlı olsun...**
- (MYP / C: 010)

Gerçekten, bu zaman ve mekân içerisinde yani Dünya tekâmül boyutunda etekemiğe bürünüp görünmek ve olanlara şahit olabilmek büyük bir liyakattir...

Zaman, hızlı mı hızlı... Mekân, ışık'sız mı ışıksız... Karanlık, belirsizlik, sevgisizlik kol geziyor... Savaşıyor insanlar... Ne bulursa her şeyi öldürüyor insanlar... Yiyor, içiyor, biriktiriyor, korkuyor ama mutlu olamıyor insanlar...

Geliştiğini, ilerlediğini sanıyor insan... Yok ediyor kendini... Mutsuz, umutsuz ve sorumsuz...

Bütün maddi gelişmelere ve bilimsel ilerlemelere rağmen insanoğlu mutlu değil... Kederli, endişeli ve tatminsizlik içerisinde...

Ya bütün olanlar karşısında ilgisiz kalmakta ve ferdi bir yaşam sürmekte ya da birçok şeylere bilinçsizce el atarak, karmakarışık bir zihin ve ruh haline sahip olmakta...

İnsan;

“Yaşamakta olduğu Dünya üzerindeki beşeri hayatın sırrını yakalayabilmek; bu gidiş gelişleri anlayabilmek; Adem'den beri yaşanan kargaşayı, telaşı, dejenerasyonu ve tüm semavi öğretileri (dinleri) anlayabilmek güçlüğü çekmektedir...”

Doğru bir genel görüşe, senteze, açık bir bilgiye sahip olamamanın bunaltısı içindedir... Bencilliğinin endişeleri içerisinde, çevresine karşı samimi bir ilgi de göstermemektedir...

Binlerce yıldır “zayıf ve karmaşık” bilgilerin karanlığında yol bulmaya çalışırken, artık “Sade ve Kuvvetli” aydınlık bilgilere ihtiyaç duymaktadır...

DÜNYA YAŞAMI NEDİR?..

Dünya yaşamımızın amacı; öz varlığımızda saklı olan eksiksiz bilginin, gerçek ihtiyaçlarımız yönünde açığa çıkartılması ve kullanılabilir hale getirilmesidir...

Dünya, maddi ve manevi olarak sahip olduğu her şeyiyle, bedenlenmiş ruhların, madde ile olan ilişkisi sonucu, bilgi, görgü ve tecrübe sahibi olmaları için tasarlanıp imal edilmiş kozmik tekâmül okulunun bir sınıfıdır...

Bu sınıfta verilen derslerin, düzenlenen eprövlerin ve bunlarla muhatap kılınan varlıkların tekâmül seviyeleri birbirinden farklıdır...

Bütün bu sonsuz seviyedeki anlayış, hissediş ve davranış farklılıklarına rağmen,

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

müşterek olan tek hedef, kıyam etmektir yani anlayışlarda sıçramak, idraklenmek ve şuurlanmaktır... Diğer bir ifade ile tekâmül etmektir... Bu hedefe, çok çeşitli yollardan, deneylerden ve uygulamalardan geçmek suretiyle ulaşılabilir...

İnsanların Dünya yaşamlarındaki müşterek olan amaçları, tekâmül etmektir dedik... İşte insanlar, yüklenmiş oldukları bu ortak tekâmül etme kaderini, madde aracını kullanarak gerçekleştirirler... Dolayısıyla, Dünya üzerinde oluşturmuş olduğu tüm manzaralar, sahneler, dekorlar, vesileler, böylesine bir kozmik zaruretin ifadesinden başka bir şey değildir...

İnsanlar, kendilerine verilen kozmik vazife paketini yerine getirdikçe tekâmül ederler, değişirler, gelişirler... Bu kozmik vazifelerin yerine getirilmemesi veya ihmal edilmesi, insanların, ıstırap ve mutsuzluk kaynağı olur... Vazifelerin yerine getirilmesi ise; mutluluk ve huzur veren vicdani parlaklıktır... İşte burada, varlıktaki bilginin ihtiyaçtan dolayı açığa çıkmasında kullanılan malzeme, Olaylardır, Hadiselerdir yani EPRÖVLERDİR...

Bu Dünya yaşamımızda bizler, birbirinden ayrı, sonsuz denecek çeşitlilikte haletler ve birçok da realiteler yaşarız... Uyku ile uyanıklık realiteleri arasında, çok sayıda gerçekliliğimiz vardır...

İnsan realitelerinin, görünenin ötesindeki kıymetleri sezebilmeleri yani "öz farkındalığı" oluşturabilmeleri nispetinde tekâmül hamleleri yaptıkları gözlenebilen bir hakikattir...

İnsanların Dünya yaşamında yaptıkları işler, kendi varlık ihtiyaçlarını karşılamaktan ibaret olan işlerdir...

"Dünya Yaşamımız; ihtiyaçlarımızın tespiti, tespit olunanların yürürlüğe konulmasından başka bir şey değildir..."

Bu ilahi yasaya tabilik yani bütün zaruretlere, bir kozmik vazifenin çeşitli idrak ve şuurlu seviyelerindeki uygulamalarından ibarettir... Bu nedenle, bütün yaşamlar ve sonsuz evrensel canlılık, vazifelerini kendi kuvvet ve liyakatlerine göre yerine getiren varlıksal faaliyetlerdir... Her varlık, bilsin ya da bilmesin, bu yasaların hükmü altında gereğini yaşar... Buna, kaderini yaşar da denebilir... Yani beşeri bilinç seviyesinde, istese

de, istemese de, varlıksal vazifesini yerine getirir... Buna hiçbir şey engel olamaz...

OLAYLARIN / EPRÖVLERİN BİZLERE ANLATMAK İSTEDİĞİNİ İYİ ANLAMALIYIZ...

Fakat bizler genel olarak, hadiselerin, olayların, eprövlerin içerisine bihaber bir şekilde dalmaktayız... İçerisine daldığımız olayın bizlere hazırlanmış olduğundan ziyade, burada kendi hazırlayacaklarımız önemlidir...

Gelişim düzeyimize, şuurlu seviyemize göre, olayla, hadiseyle yani epröve, kara bulutları indirebileceğimiz gibi, pırl pırl ışığa da kavuşabiliriz...

Unutmamalıyız ki; yaşamımız içerisinde cereyan eden her hadisin gidışı, bizlere ait bir hususu teşkil etmektedir...

Eprövlerimiz esnasında, sevinçlerimiz, sıkıntılarımız bizleri öylesine kaplar ki, asıl itibarıyla ne ile donandığımızın farkına dahi varamayız... Eğer üst şuurlu seviyesindeki beklentilerimiz, ihtiyaçlarımız sevinç kademesinde ise, donandığımız şartlar, daima bizleri oraya doğru itme temayülü gösterir... Eğer ihtiyaçlarımız ıstırap kademesinde olmayı gerektiriyorsa, kendimizi ısrarla bu kademenin sonuçlarına doğru zorlarız...

Asıl itibarıyla eksik bilgi yoktur... Her olayın bilgisi tamdır...

Bizler, bir elmayı kemiren kurtlar misali, sadece kemirdiğimiz oyukla meşgul olmaktan, meyvenin tümü hakkındaki bilgiye sahip olamamaktayız... Hâlbuki yapacağımız basit sentezler dahi karşımıza doğruları çıkartacak niteliktedir...

"Epröv'lerde, imkânların durumu ve koşulların zorluğu hiç önem arz etmemektedir... Önemli olan, varlığın durum karşısında göstermiş olduğu halet ve sarf ettiği çabadır... Varlığın kendisinin göstermiş olduğu ceht, daima geçerli ve yararlı olandır..."

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

OLAYLARIN / EPRÖVLERİN VAZİFESİ...

Dünya fizik planına enkarne olan ruh varlığı, geliş sebebini, maddenin güdümü, duygusal donanımları vs. birçok yatay tesir etkisi ile unuttur...

Tamamen fizik planın gereği olan kaçınılmaz ayrıntılar, detaylar onu öyle bir sarar ki; fizik planın detaylarının önem arz etmediğini, önemli olanın ana prensiplere verilen ehemmiyet olduğunu bilemez...

Aslında detaylar, tamamen sistem içerisinde gösterilen çabalardan ibarettir ve sadece bizlerin istekleri doğrultusunda yön alırlar... Yön ise, küçük müdahalelerle belirlenen bir şekildir...

Dolayısıyla fizik plan enkarnasyonu, provalarla dolu hayatın birini tamamlarken, birini başlatan ruh varlığı, su yüzündeki akisleri göremez, su çalkalandıkça ancak yenilerini görür... Bu nedenle varlığa gittiği yolda en önemli hizmeti, olaylar / eprövler yapar...

Eprövlerin vazifesi; bizlere, bir kere daha ilerlememiz gereken doğru istikameti hatırlatmaktır...

Eprövler, varlıklara özel olabildiği gibi, toplumlar, hatta fizik plan için de geçerli bir mevzudur...

Amacın sevkıyat olduğunu düşünürsek eğer, eprövlerin ana gayesini de anlamış

oluruz... Maksat, varlıklara yolları kullanarak sonucu yakalatabilme ameliyesidir... Açıklamaların eprövlerde gizli olduğunu bilmeliyiz...

Ruh varlığı için, ne gittiği yol amaçtır, ne de olaylar / eprövler benimsenmelidir... Yol, yürümek; olay / epröv aşılma içindir...

En önemli husus, hayatın içinde yaşayarak öğrenmek ve elde edileni yine ona ait olduğu yerlere iade edebilmektir..."

"Yoksa niye geldik?.. Niye gidiyoruz?.."

Kalbimdeki Allah'ın Işığı; Kalbinizdeki Allah'ın Işığını selamlıyor...

"Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbimdir..."

Diyebilmek ümidiyle...

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY